

DELIRIUM

Obchodní akademie, Husova 1

Sportovní
kurzy

Exkurze

TBT

OBSAH

Úvodní slovo redakce.....	1
Představení naší třídy.....	2
Výlet do Prahy.....	4
Recenze Impresionismu.....	6
Rozhovor s prváky.....	7
Český jazyk a čtenářské dílny.....	8
Cizí jazyky na OA.....	9
Třída baví třídu.....	10
Sport na OA – tělesná výchova.....	12
Sport na OA – rozhovor s panem učitelem.....	13
Sport na OA – lyžařský kurz.....	15
Sport na OA – cyklistický kurz.....	16
Erasmus +.....	17
ZAV – psaní všema deseti.....	18
Vlastní tvorba.....	19

REDAKCE

Šéfredaktorka: Lucie Ivanová

Zástupce šéfredaktorky: Petra Nováková, Eliška Kurážová

Grafická úprava: Daniel Werner, Martin Kůrka

Jazyková korektura: Mgr. Ivana Pláteníková

Tisk a distribuce: Radek Ořahel

ÚVODNÍ SLOVO

„Na jakou školu bych tak asi chtěla jít studovat? Kam mám dát přihlášku? Co bych chtěla vlastně v budoucnu dělat?“ Jako „devátáky“ naše hlavy zaměstnávaly myšlenky, jakou školu si vybereme pro následující 4 roky. Nakonec padla volba právě na Obchodní akademii.

Takže ekonomka? Nebo obchodka? Obchodní akademie? Vítáme tě na škole s obchodním a ekonomickým zaměřením. Že ti to nic neříká? Nevíš, co si pod tím představíš? Spoustu čísel, příkladů, účtování, principů trhu, obchodu a podnikání. Možná to zní nezáživně, moc odborně nebo si ani nepředstavíš, co se pod tím vším skrývá. Žádný strach, najdou se zde i předměty jako třeba chemie a biologie, kde se dozvíš

přírodě a
třeba cestování
koutů světa při
taky paráda!
každý očekával
s rozsáhlým
kterém leckdo
tomu tak.
nebo létající

zajímavosti o
člověku. A co
do různých
zeměpisu? To je
Na OA by asi
nudné hodiny
výkladem, při
usíná, ale není
Vtípky, smích
učebnice při

hodinách nesmí chybět. Obrázky na tabulích vytvořené učiteli, kteří se vžili do role Picassa či Da Vinciho, jsou opravdu famózní a mnozí malíři by se jistě nestačili divit. A co třeba zpěv za zvuku kytary? To při hodinách fyziky není nijak neobvyklým zpestřením výuky o kmitání nebo akustice. Naše škola je zkrátka rozmanitá a dokáže překvapit nejen „prváky“, ale také zkušené a znalé budoucí absolventy.

OA ti dá skvělé znalosti, zkušenosti a přípravu na nadcházející zaměstnání, ale také nespočet vzpomínek a hlavně skvělé kamarády, se kterými budeš 4 roky přivádět některé učitele na pokraj šílenství.

Přejeme ti pohodlné čtení a doufáme, že tě zaujmou naše mimoškolní aktivity, novinářské umění nebo alespoň ta konečná odměna, maturita, která také není k zahazení.

Redakční tým 3. C

NAŠE TŘÍDA 3. C

Chaos, křik, ospalé pohledy nebo hlasitý smích. Tak by se dala charakterizovat atmosféra při hodinách i přestávkách v naší třídě. Jak by někteří učitelé jistě řekli, co se stane za dveřmi učebny č. 19, se snad ani nedá vymyslet.

Tak například při hodině účetnictví toho bylo na jednoho spolužáka už příliš. Dal si na hlavu otevřenou učebnici a se založenýma rukama seděl a uvažoval, co dělat se svým zoufalstvím.

Jak si poradit s neposednou a smějící se spolužačkou při tělocviku? Nazvat ji „obludou“ a nechat ji asi 5 minut sedět nahoře na žebřinách, aby se uklidnila. A co říkáte na vymotané bělítko spojující dvě lavice? Model visacího mostu a

ztvárnění moderní architektury asi nebylo dobrým nápadem při počítání příkladů z matematiky.

Ve sportu jsme velmi úspěšní, a tak se ti nejlepší z nás účastní různých sportovních turnajů, ať už mezitřídních, školních nebo okresních.

Najdou se zde ale také vyhlášení spáči, a tak jim jen popřejme dobrou noc pro tento školní rok a hezké sny při hodinách blížícího se čtvrtého ročníku.

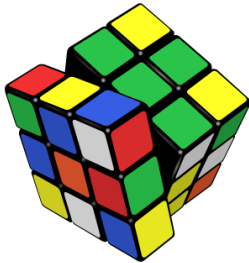
Nesmím zapomenout na organizační osobnosti. Dají mi jistě za pravdu, že i když jsme velmi aktivní třída, občas je těžké něco začít dělat. Když se ale k něčemu „dokopeme“, dotáhneme to do konce.

Kromě organizátorů jsou mezi námi také umělci. Herci, malíři, improvizátoři. Zvláště herců je zde nespočet. Jako mávnutím kouzelného proutku onemocní zrovna v den, kdy se píše test. Jak mrzuté a nepřijemné.

Malíři dokáží svou kreativitou z nudných řádků v učebnici udělat obrázkovou knihu plnou barev a z linkovaných stránek sešitů pole na piškvorky nebo bitvu lodí. Obzvláště velká poklona pak patří improvizátorům, kteří při zkoušení dokáží z ničeho udělat tak originální odpověď, že se učitelé občas sami pozastaví nad vyřčenou myšlenkou onoho zkoušeného.

„Naše třída je jako rubikovka, snažíš se a snažíš všechny strany stmelit dohromady, ale zdá se to být nemožné. Jen po několika letech zjistíš, že složit ji dá zabrat, ale ve výsledku to stojí za to.“

Autor: Petra Nováková

Náš výlet do Prahy

Ráno jsme se sešli na vlakovém nádraží v 6:40 h. Někteří z nás sotva stáli, a tak se naše skupina nedivila, že jeden z nás vůbec nedorazil, bohužel pro něj mu vlak odjel přímo před očima. Cesta vlakem proběhla asi jako každá jiná, takže o té se už více zmiňovat nebudeme, přece jen tady jde o to, co jsme zažili v Praze. V Praze je bláze, o tom jsme se přesvědčili, když jsme viděli nemalý počet pánů bezdomovců kolem hlavního nádraží. Náš první cíl byla jedna z Prašných bran, od které jsme šli kousek

po Královské cestě, tedy až k druhé Prašné bráně. Viděli jsme Orloj na Staroměstském náměstí, kde bylo málo lidí díky brzkým ranním hodinám. Cestou ke Karlovu mostu jsme měli menší komplikace s orientací, ale úspěšně jsme dorazili na onen slavný most a došli k druhé Prašné bráně. Od ní jsme prošli uličkami na Kampě a zamířili k první židovské synagoze. Byla to Maiselova synagoga, která je jednou z památek bývalého pražského židovského města a byla postavena na sklonku 16. století. Během své existence byla několikrát

přestavěna a nyní je v novogotickém slohu. Následující synagoga byla Pinkasova, která je druhou nejstarší dochovanou synagogou v Praze. Byla postavena v první polovině 16. století. Dnes slouží hlavně jako památník více než 80 000 českých Židů, kteří zahynuli během holokaustu. Součástí prohlídky byl i Židovský hřbitov přímo vedle synagogy.

Poslední ze synagog byla Španělská. Španělská synagoga je nejmladší v tzv. židovském městě na pražském Josefově. Postavena byla v maurském slohu. Je to stavba s velmi krásnou architekturou.

Po prohlídkách synagog následoval už jen finální rozchod. Někteří se neflákali po nákupních centrech, ale vydali se na dobrodružnou vyhlídku na Petřín. Další spolužáci zavítali do cukráren,

restaurací, fast-foodů či také do slavného hračkářství Hamleys. Ke konci rozchodu jsme se všichni sešli u Prašné brány a vyrazili na vlakové nádraží, kde jsme ve vlaku zabrali pohodlná kupéčka a jeli směr České Budějovic.

Foto: Martin Kůrka

Autoři: Radek Ořahel, Jakub Hejduk

Výstava Impresionismu

Autoři: Martina Davidová,
Miroslava Můžiová

Návštěvou Alšovy jihočeské galerie na zámku v Hluboké nad Vltavou jsme byli velmi okouzleni. Obrazy namalované pomocí nanášení barevných skvrn, které vytvořily reálný obraz impresionistického ducha, nás velice zaujaly. Měli jsme možnost spatřit díla českých autorů např. Antonína Slavíčka, Antonína Hudečka nebo Václava Radimského, ale také díla významných francouzských autorů, kterými jsou Claude Monet, Théo van Rysselberhe, Alfred Sisley a další.

Zamrzelo nás jen to, že děl našich umělců bylo na výstavě mnohem méně než těch zahraničních. Celá výstava v nás probouzela úžasný dojem. Hra barev společně s vínovým pozadím vytvářela příjemnou atmosféru a naladění.

Výklad paní průvodkyně nás přivedl až do doby vzniku tohoto nevěšedního umění a přiměl nás dívat se na tvorbu z pohledu malíře. Co musíme však organizátorům

vytknout je nedostatečné časové rozložení pro detailní průzkum obrazů. Vhodná by byla i lavička pro rozjímání nad výtvyry.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o autorech a samotném vývoji Impresionismu v 19. století. Znepokojil nás prvotní neúspěch, jež si tento impozantní styl vysloužil při samém počátku.

Na konci výstavy čekalo nadšence pro umění překvapení ve formě „samo tvorby“. Nejprve jsme skládali části impresionistického obrazu do sebe, což díky barevnému podání nebylo vůbec snadné. Po složení si každý nalepil střípek skládačky na prázdnou čtvrtku a s pomocí pastelek a vody jsme se pokoušeli vytvořit vlastní obraz.

Celkově hodnotíme výstavu kladně, odnesli jsme si bohatý kulturní zážitek, který ovlivnil naše umělecké vnímání.

NA ZELENÁČE SE U NÁS NEHRAJE!

Zajímalo nás, jak vnímají studenti 1. ročníku atmosféru na OA Husova 1. Na názor jsme se zeptaly studentů 1. ročníku.

1) Jak se ti na škole líbí?

2) Proč jsi si vybral/a tuto školu?

3) Kdo tě nejvíc ovlivnil při rozhodování?

Eva 1.B:

- 1) Líbí se mi.
- 2) Vybrala jsem si ji, protože mám ráda matiku.
- 3) Babička a mamka, jelikož mamka je podnikatelka, vlastní firmu, a babička je účetní.
- 4) Přes internet, v katalogu o přehledu škol.
- 5) Ekonomika a Hospodářský zeměpis.
- 6) Angličtina.

Honza 1. AL:

- 1) Začátek byl hrozný, ale teď se mi líbí.
- 2) Přišla mi jako nejlepší volbou mezi školami
- 3) Kamarádi, kteří chodili na tuto školu.
- 4) Dostal jsem doporučení od svých kamarádů.
- 5) Ekonomika.
- 6) Dějepis a Angličtina.

4) Odkud ses o nás dozvěděl?

5) Tvůj nejoblíbenější předmět?

6) Nejméně oblíbený?

Pavel 1.C

- 1) Líbí se mi.
- 2) Jiná škola se mi nelíbila, byla to jistá volba.
- 3) Sestra, studovala zde.
- 4) Od sestry.
- 5) Písemná a elektronická komunikace.
- 6) Tělocvik a Německý jazyk.

Jakub 1.C

- 1) Skvělý, líbí se mi tu.
- 2) Před 2 týdny jsem přestoupil sem, protože tato škola je lepší.
- 3) Nikdo, já sám.
- 4) Zjistil jsem si informace sám.
- 5) Angličtina.
- 6) Německý jazyk a Tělocvik.

Autoři: Anna Hynková, Kristýna Thuy Tien Nguyenová

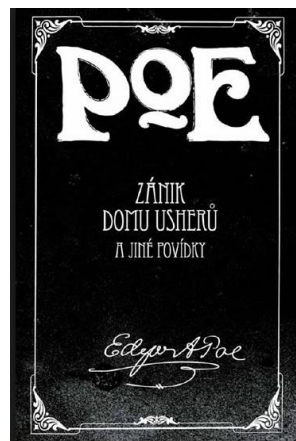
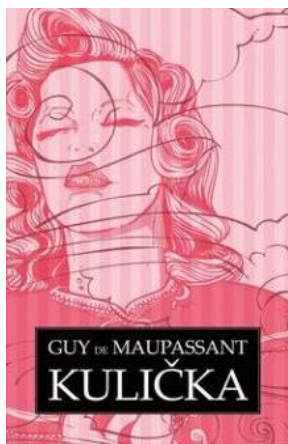
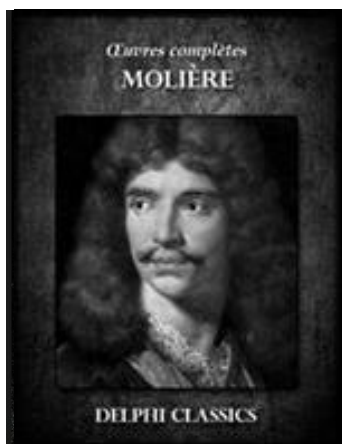
Nezáživný Český jazyk je na OA passé

Když se řekne v jakékoliv třídě, že následující hodina je Český jazyk, každého studenta napadne: „Jen další nudná hodina.“ „Aspoň se vyspím, stejně nic dělat nebudeme.“

Na OA jsou však hodiny úplně jiné! Více zábavné a naučné. Žádné zdlouhavé biflování nezáživné a nepotřebné látky. Žádné vysilující psaní do sešitů. U nás na škole, máme ty nejlepší učitele na Český jazyk.

Abychom byli dokonale připraveni k maturitě, děláme i čtenářské dílny. Každý student dostane knihu a posléze vypracujeme otázky zadané od učitele. Z prvního ročníku si můžeme například odnést Lakomce od Moliéra, z druhého ročníku Kuličku od Guy de Maupassanta a z třetího ročníku Jámu a kyvadlo od Edgar Allan Poea. I kdybychom si nechtěli zapamatovat, o čem kniha byla, zapamatujeme si to. Čtenářské dílny neděláme jen jednu hodinu, ale věnujeme se dané knize více hodin a podrobně si ji probereme. Skvělá příprava ne? Navíc nám učitelé ušetří čas a nemusíme tolik číst doma, stačí si vše jen přepsat s osnovou do čtenářského deníku.

Zkrátka výuka je zde jiná, ale vedena v náš prospěch.

Autoři: Tereza Mílová, Jaroslava Matušková

Moderní výuka cizího jazyka?

Husovka č. 1 je školou, která přiláká každého studenta se zájmem se učit cizím jazykům. Na škole se vyučují rovnou čtyři. Angličtina, která je povinností pro každého studenta. Jako druhý jazyk si můžete vybrat mezi němčinou, francouzštinou a ruštinou. Škola je vybavena jazykovými učebnami s počítači a sluchátky, které velice ozvláštní výuku těchto jazyků.

Angličtina

Anglicky se domluvíte téměř všude. Právě proto je angličtina na naší škole povinná. Každý rok se zde pořádají olympiády z anglického jazyka, navštěvují nás zahraniční studenti v rámci projektu Edison a studentům jsou také zprostředkovány informace o přípravě na Cambridge zkoušky, které jsou celosvětově uznávány. Pokud někdo potřebuje zlepšit svoji komunikaci v angličtině, má možnost každý rok zúčastnit se Konverzačního kurzu s rodilým mluvčím.

Ruština

S ruštinou se můžete docela snadno proboujet až do krajského kola Olympiády v ruském jazyce.

Němčina

Německý jazyk si můžete vybrat jako druhý jazyk. Ve výuce se přenesete do německy mluvících států a před Vánoci se můžete nechat uchvátit atmosférou vánoční Vídně.

Fránina

V rámci francouzštiny nás v roce 2018 čeká zájezd do Švýcarska, kde uvidíme Husův dům, Husův Kámen nebo krásné Rýnské vodopády. Také se přesuneme do hlavního města Bern. Navštívíme čokoládovnu Nestlé v Brocu. Na závěr si prohlédneme a částečně projdeme sedlo Jumpass s výhledy na Bernské Alpy.

Autor: Martin Kůrka

Asi se ptáte, co to vlastně to naše TBT je. Je to den, kdy si můžeme odpočinout od každodenního učení ve škole; den, kdy se na nás nikdo nebude koukat špatně za to, že si ze sebe dokážeme udělat legraci; den, kdy se všichni sejdem a společně se naladíme na prázdniny. TBT je zkratka pro „Třída baví třídu“. Každý rok se naše škola sejde den před Vánočními prázdninami ve Slávii a na dané téma si každá třída připraví nějaké vystoupení (od tance, přes zpěv až po hranou scénku) a vystoupí s tím na pódiu před celou naší školou. Jasně... Zní to trochu hroživě (hlavně pro ty, kteří nemusejí vystupování před více lidmi), ale opravdu se není čeho bát! V tuhle chvíli o nic nejde. A navíc... Pokud si připravíte opravdu promakané vystoupení, které bude stát za to, nejen že se s radostí do vašeho představení zapojí i učitelé, ale neuvěříte, jakou radost po předvedení a hlasitém potlesku budete mít.

Něco málo k historii... TBT není žádná novinka. Na naší škole má totiž tradici víc jak 30 let. Valíte oči a říkáte si, že je to poměrně dlouhá doba? Ano to je a jsme na to právem hrdí. Velká část absolventů OA se s chutí přijde podívat a zavzpomínat na svá představení, trapné chvílky, ale i moderování a organizaci. Svě o tom ví i MILAN DŽUBA, kterému se 2 roky moderování TBT tak zalíbilo, že tímto směrem pokračoval i po dokončení studia. Nyní je jedním z velmi známých a vyhledávaných moderátorů maturitních plesů, různých akcí, ale můžete ho znát i z vysílání rádia FAKTOR.

... Co na to říkáš? Já myslím, že TBT je prostě paráda! Nebylo by fajn být příští rok jeho součástí?

Autoři: Lucie Ivanová,
Petra Nováková

SPORT NA OA

Chcete si ve škole zasportovat a zažít legraci?

Asi s podivem, ale nebudeme mluvit o žádné sportovní škole, nýbrž o škole s ekonomickým vzděláním.

O Obchodní akademii v Husově ulici č. 1 v Českých Budějovicích.

Je pátek okolo druhé hodiny odpolední, čas, kdy většina studentů s radostí opouští školní lavice vstříc nějakému víkendovému zážitku. Není tomu tak u naší skupinky žáků, kdy se převlékneme do sportovního oblečení a ve svém volném čase spolu s učitelem vcházíme do tělocvičny. Rozdělíme se do dvou smíšených skupin, chlapci a dívky. Spolu s učitelem se dáváme do pohybu. Křik: „Nahraj, gól“, zní tělocvičnou, až zaléhají uši. Hrajeme florbal a jsme tak zapálení do hry, že nevnímáme čas, který utíká mnohem rychleji než při vyučovacích hodinách matematiky. 😊

Přesto, že nejsme sportovní škola, tak o aktivity na naší škole není nouze. Ráda bych nejprve nastínila, jak probíhají hodiny tělesné výchovy. Na počátku hodiny si domluvíme s vyučujícím, co bychom nejraději dělali. 😊 Naše hodina je započata nejprve rozvíčkou nebo lehčím posilováním. Pak už jen záleží na počasí, jaký program proběhne. Když je

škaredě, tak zůstáváme v tělocvičně a hrají se hry. Většinou se odhlasuje volejbal, basketbal. Když je pěkné počasí, tak chodíme ven, na Sokolský ostrov. Tam většinou děláme atletiku, skok do dálky, hod krikeťákem, běh. Hodiny prakticky probíhají tak, aby nás tělocvik bavil. Jak říká pan učitel - je doba počítačů a musíme se hýbat. 😊

Naše škola pořádá mezi třídami basketbalové zápasy, při kterých ti nejuspěšnější vyhrávají putovní pohár. Takto sdružuje sport studenty, kteří by se jinak nepoznali. Pak jsou tu školou organizované akce, turnaje mezi ostatními školami, např. volejbal nebo basketbal. Za nejlepší výkony dostávají sportovci medaile a diplomy.

Jsem ráda, že ačkoli nejsme výhradně sportovní škola, tak si pohybu rozhodně užijeme.

Autoři: Terezie Šebová, Filip Dědina, Filip Had

Rozhovor s naším tělocvikářem

S panem učitelem Pavlem Bachem, který vyučuje na Obchodní akademii tělocvik a němčinu, jsme mluvily nejen o tělocviku na OA, ale i o jeho životní lásce - sportu.

1) Jak vnímáte tělocvik na OA?

Velmi pozitivně... Je důležitý z celé řady důvodů, ať už zdravotních (to samozřejmě na prvním místě), tak psychosomatických a v neposlední řadě i při utváření potřebných sociálních vazeb a vlastního

sebehodnocení. Naštěstí to drtivá většina žáků na škole chápe a nebrání se "blahodárnému" působení zkušených pedagogů TEV na jejich těla, duše i mysl-

2) Máte raději lyžařský kurz nebo letní kurz? A proč?

Mám rád všeobecně pohyb, stejně jako pobyt v přírodě již od útlého dětství, kdy jsem byl jako čtyřletý zapomenut svým oddílovým vedoucím v lese při sběru borůvek na dětském letním táboře v Novohradských horách a do tábora odvezen až za šera místním hajným, kterému tímto zpětně děkuji.

Takže otázka větší oblíbenosti letního či zimního kurzu a zdůvodnění, proč je mám oba stejně rád, je tímto asi dostatečně zodpovězena 😊 Jediné, co bych upravil, by byla jejich délka. Navrhoval bych tak 14 dnů.../každý druhý letní či zimní měsíc...

3) Jaký sport máte nejraději?

Balet... Ale to je asi už umění, ne? Takže tasmánské rugby...

Ale vážně – není sport, který by se mi nelíbil. To, co se mi skutečně nelíbí, je přístup některých "sportovců" k

danému sportu, a především pak jejich "sportovní" motivy, stejně jako jejich publikum či funkcionářské zázemí, které je jejich nedílnou součástí. Snad není třeba tyto sporty vyjmenovávat.

4) Kdo je více aktivnější při tělocviku dívky nebo hoši?

V každé skupině jsou ti aktivnější i ti, co jsou aktivní méně (ať už z jakýchkoliv důvodů). Já osobně nemám negativní zkušenost ani s jednou z těchto skupin.

Většina kluků i holek na OA od prvního do posledního ročníku má ke sportu a pohybu kladný vztah, což mne jako sportovce velice těší.

5) Učíte raději tělocvik nebo německý jazyk?

Mé sportovní srdce mi říká, že TEV, ale řekněte sami, není překrásné poslechnout si v jazykové učebně

skupinu 3rJ2 či 3rJ5 v zaníceném hovoru Germaine in natura. "Parla un tedesco puro.."

6) Holky postoupily do krajského kola v basketbalu. Jste na ně pyšný? Jste rád, že postoupily?

Pyšný je slabé slovo. Jsem vždy velice hrdý na to, když družstvo dívek nebo chlapců OA uspěje na jakémkoliv sportovním turnaji (lidé na ulicích mne pak zastavují a ptají se, zdali je učím.. a já odpovídám, že ano..😊) Je to

především výsledek jejich fyzické připravenosti, psychické odolnosti, vytrvalosti, sounáležitosti k týmu, ale i veliké motivaci a nezištné snahy udělat něco pro dobré jméno své školy.

7) Jak nabíráte energii? Jídlem, čtením knihy či spánkem?

Energii mi dodává práce, která mne baví, mám ji rád a má smysl, sport, toulání po horách a řekách v cizině

i doma po hrázích jihočeských rybníků, přátelé i nepřátelé – ti obzvlášť, rodina, můj kůň, pes i kocour.

8) Máte nějaký vzkaz pro budoucí studenty naší školy?

Co bych vzkázal? Přijďte, posaďte se, rozhlédněte se kolem.. A zůstaňte.

Čekám tu na vás..😊

Autoři: Kristýna Kozová, Barbora Luňáková

Budoucí prváci si budou muset pořádně nabrousit hrany svých lyží, protože v zimě je čeká **tradiční lyžařský kurz**. Loni v březnu jsme se ho zúčastnili i my spolu s dalšími třídami prvního ročníku. Vyrazili jsme do Aprici v Itálii. Odjezd byl v neděli 26. března od budovy školy v 7 hodin ráno. Všichni jsme byli rozespalí a věděli jsme, že nás čeká nejméně devět hodin cesty.

Cesta byla dlouhá, ale každým kouskem jsme věděli, že se blížíme k cíli. Když jsme dorazili, uklidili jsme si lyže a boty do lyžárny. Prohlédli jsme si naše pokoje, které byly v rámci možností útulné. Po dlouhé a vyčerpávající cestě jsme si vybalili a šli jsme spát, abychom nabrali sílu na další den.

Druhý den ráno jsme se probudili do krásného slunného dne a sešli se jako každý následující den v 8 hodin u lyžárny. Vzali jsme si lyže a šli jsme na svah. Byli jsme překvapení kolik na nás čeká sjezdovek. Rozdělili jsme se do tří skupin od nejlepších až po začátečníky a vyrazili jsme. Vždy, když nás přepadl hlad nebo únava, zastavili jsme a odpočinuli si. Končili jsme většinou okolo čtvrté hodiny odpoledne.

Každý den bylo nádherné počasí a my zkoušeli nové sjezdovky a učili se správné jízdě od našich učitelů. Všichni jsme si užívali skvělé nálady na svahu i na pokojích. Večer jsme si mohli projít město a dojít si nakoupit vše potřebné. Byli jsme velmi spokojení, ale příliš rychle se blížil konec.

Poslední den jsme byli už unavení, ale stále jsme si to velmi užívali. Naši učitelé večer shrnuli, jak se jim líbil s námi celý týden, a pak nás čekalo jen si sbalit věci a nasednout do autobusu. Do Českých Budějovic jsme se vrátili okolo druhé hodiny ráno a od té chvíle vzpomínáme na nejlepší lyžařský kurz, který jsme kdy absolvovali.

Autoři: Aneta Schönbauerová, David Říha

2.C na Lipně – aneb týden plný smíchu, zpívání a bolavých nohou

„A je to tady! Už abychom tam byli.“ říkali jsme si všichni 18.6. 2017, tedy den před odjezdem na letní sportovní kurz. V pondělí ráno jsme se plni očekávání pomalu scházeli před budovou naší školy, odkud jsme po předání tašek a batohů samostatně vyrazili na vlakové nádraží. Někteří jeli rovnou a pár hladových jedinců se zastavilo, v naší třídou velmi oblíbeném, McDonaldu.

Když vlak zastavil v Černé v Pošumaví, vyběhli jsme ven, vzali kola a s úsměvy jsme jeli do našeho kempu, kde nás čekaly útulné chatky vybavené dvěma palandami a krásným výhledem na Lipno.

Během týdne jsme vyzkoušeli všechny možné sportovní aktivity od hraní frisbee přes fotbal, volejbal až po jízdu na kole, při které jsme se, i přes neskutečné teplo a nekonečné šumavské kopce, skvěle pobavili. Užili jsme si dost i samotného Lipna, ve kterém jsme se každý den zchladili a užili si spoustu zábavy jako například kohoutí zápasy nebo jízdu na

vratkých kánoích, která byla pro některé z nás velkým oříškem.

Jeden den byl věnovaný i Vltavě a raftům. Počasí ten den vyšlo na výbornou a my jsme mohli vyrazit z Vyššího Brodu na pohodovou plavbu. Jelikož bylo teplo, tak se většina z nás, ať dobrovolně nebo ne, smočila v chladné vodě.

Všechny večery jsme trávili před chatkami s kytarou a zpívali oblíbené táborákové písničky, poslední večer jsme si zpestřili ohněm a opékáním buřtů.

Zkrátka byl to velice vydařený týden a skvělý únik z reality, většina z nás by se na Lipno ráda vrátila.

Foto: Zuzana Matušková,
Marie Stejkozová

Autoři: Kateřina Lincová, Agáta Podlahová

ERASMUS+

A co takhle návštěva Portugalska a Bulharska?

Naše škola poprvé nabízí zájemcům z řad studentů účast v novém projektu Erasmus+. Mezi základní oblasti, ve kterých mohou studenti pracovat, patří studium obchodní angličtiny, výjezdy do zahraničí a založení studentské společnosti - Junior Achievement. Odměnou za práci na projektu je výjezd do Bulharska a Portugalska. S tímto bonusem mohou počítat ti, kteří se budou pravidelně účastnit pracovních setkání a dále také budou pečlivě studovat obchodní angličtinu.

Dva výjezdy pro skupinu 4 studentů:

- Prosinec 2017/leden 2018 – Bulharsko
- Jaro 2018 – Portugalsko

Země zapojené do projektu (kromě České republiky):

▪ Rakousko	▪ Slovinsko
▪ Bulharsko	▪ Portugalsko
▪ Rumunsko	▪ Slovensko

Kritéria pro výběr studentů:

▪ Výsledky v odborných -
ekonomických předmětech	▪ Komunikace a tvořivost
▪ Jazykové znalosti	▪ Zájem o projekt
▪ Sociální kompetence	▪ Školní výsledky
	▪ Hodnocení studenta učiteli

Po dokončení projektu studenti obdrží certifikát za absolvování Erasmus+ spolu s Europassem.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Autoři: Hana Toncarová, Alena Sládková

Všema deseti

Sobota. Dvě odpoledne. Už je čas. Fajn. Povinnost volá. ZAV. Jde se na to. Víte, ono to není jen tak. Krok číslo jedna - připravit vlastní pracovní prostor, uklidit stůl (rozuměj - naházet vše na postel), připravit židli, zavřít okna a dveře, srovnat židli. Krok číslo dva - zapnout PC, vytáhnout židli, přihlásit se do programu, stáhnout židli.

A konečně krok třetí - psát. Vlastně ještě ne, nepředbíhejme! Kontrola baterky, židle, světla, okolí. Ještě se podívat, kolik cvičení je třeba napsat. Dvacet, ok. To dám. Pár desetiminutovek. Fajn. Paráda. Ne, vůbec nejsem zoufalá.

Tak jdeme na to. První překlep hned v prvním slově. Nevadí, backspace to jistí. Au, další chyba. Klid. Konečky prstů se mi potí. Prsty kloužou po mastných klávesách. Poslední vteřiny, chvilka napětí. Vyhodnocení. Propad o tři! Uf, nevadí, stane se. To nic. V pohodě. Nádech, výdech.

Jo, jsem zas na nule. Postup, postup. Á,zase postup. Už mám dvanáctku nahoře! Patnáct, ještě pět a je to! A pád! Sakra. Jen plus sedm? Vždyť už jsem byla u těch pětiminutovek.

Prsty zatumly. Hlava do strany. Pohled na hodiny. Tři. Už to píšu hodinu! Přecházím po pokoji. Koukám z okna, sluníčko. Přemýšlím. Umím to vůbec? Naučila jsem se opravdu poctivě psát? Nenaučila. Neumím to. Zbytečné sobotní trápení a k ničemu. Doháje! Bouchnu do stolu. Vaří se ve mně vztek.

Sednu, srovnám židli. Píšu, píšu rychle. Nakonec se sesunu po sedadle. Už nemůžu.

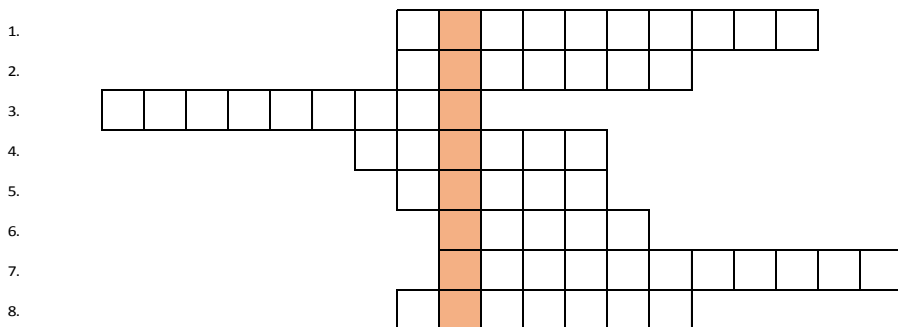
A tu čtvrtá udeří. Klikla cvakla, dveře letí, táta vchází do dveří. Vidí moje nadšení. Ještě deset cvičení...

Autor: Eliška Kurážová

Tajenka

1. Předmět, ve kterém se počítá.
2. Kdo má na starost technický chod školy?
3. Kabinet ředitelky školy.
4. Měří to nejvzácnější, co máme.
5. Příjmení prezidenta ČR.
6. Křestní jméno prezidenta ČR.
7. Předmět, na který potřebujeme počítače.
8. Nauka o státech a světovém dění.

A jak to vidím já?

My žáci třetího ročníku
 Vyznáváme se svému dětství
 Jeho pomníku
 Už skončila ta překrásná doba
 Ten krátký čas
 Jež přeskočit chtěl každý z nás
 Dnes vnímáme život
 Jeho běh
 Pravidla, z nichž se nám tají dech
 A běhá mráz po zádech
 Možná působíme naivně
 A víte proč?
 Hledáme naději
 Smysl v tom všem
 Nejspíš to nevíte a my to nedáme znát
 Taky nás pálí kalendář, čas
 Možná ještě víc, než každého z vás

Náš milý umrlče
 Chybíš nám moc
 Ta sladká nevědomost
 Vzpomínáme, jak všichni říkali Carpediem
 Už vidíme, že většina jen tak hnije
 Přežívá, nežije
 Říkáte si, že jsme hloupí
 Že víte svoje
 Podle vás se máme vzdát
 Nesvádět předem prohrané boje
 Jste-li tak moudří, nechte nás jít
 Přejte nám štěstí do dalších dnů
 Ochutnat vzácnost splněných snů
 Protože my, žáci třetího ročníku
 Skládáme slib
 Slib tvému pomníku
 My se nevzdáme, bude nám líp

